

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Jeg maa antage, at de vigtige Spørgsmaal, der have været under Forhandling her idag, i Anledning af det foreliggende Lovforslag, ville bedre egne sig til en udtømmende Behandling, naar de først have været forhandlede i et Udvalg, end nu strax her ved første Behandling, da det jo ikke kan betvivles, at det for en stor Deel af dette Things ærede Medlemmer vil falde besværligt, allerede nu at trænge dybt ind i en saa vanskelig Materie som denne, saaledes at det kan gaae klart op for dem, hvilke Fordele og Mangler der ville være forbundne med de forskjellige Systemer, man i denne Henseende kunde følge. Men jeg troer dog, at det vil være rigtigt, at jeg allerede paa dette Standpunkt tillader mig nogle Bemærkninger med Hensyn til de Hovedpunkter, som jeg anseer for at være af Vigtighed ved Sagens Afgjørelse. Jeg maa da for det Første med Hensyn til det Spørgsmaal, der er reist om Efterbevillinger, det vil altsaa sige Bevillinger med Hensyn til en Finantsperiode, som allerede er afsluttet, tillade mig at bemærke, at det jo vistnok kan siges fra et vist Standpunkt, at disse Efterbevillinger paa en Maade ere at betragte som overflødige, da Regnskabet allerede er afsluttet, og det ved Revisionen af Regnskabet vil komme i Betragtning, hvorvidt Regjeringen har handlet rigtigt eller ikke ved at lade Udgifterne afholde; men paa den anden Side forekommer det mig ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) havde megen Ret i den Bemærkning, at det mange Gange kan være overordentlig ønskeligt for den vedkommende Minister, saa tidligt som muligt at bringe det Spørgsmaal under Forhandling med Rigsdagen, om det har været Ret af ham; at han har afholdt en saadan Udgift. Jeg skal kun tilføje, at dette synes mig altid at maatte være af Vigtighed for den vedkommende Minister; der kan være Tilfælde, hvor det kan ligge ham meget paa Hjerte, og hvor det kan være ham af Betydning, at Sagen strax kom-

mer under Behandling, og saa er det rigtigt, at han kan bringe den dertil; men det forekommer mig ikke at være rigtigt at opstille det som en Fordring, at han skal gjøre det. Derfor vil jeg sige, at jeg ikke synes, at man ganske skulde udelukke den Form, som er valgt, og som er fulgt af Rigsdagen i flere Aar, at Efterbevillinger virkelig kunne finde Sted i saadanne Tilfælde, hvor det skjønnes at kunne være hensigtsmæssigt. Det er imidlertid et Punkt, som, enten det afgjøres paa den ene eller anden Maade, ikke er af afgjørende Vigtighed. Derimod er der et andet Spørgsmaal, som er fremkaldt med Hensyn til Finantsperiodens Afslutning, og som er af en ganske anden Vigtighed og Betydning. Jeg troer, at jeg tør antage, at de Fleste af de ærede Herrer, der have udtalt sig om denne Sag idag, have en mere eller mindre fuldstændig Anerkjendelse af, at, hvorledes man saa har tænkt sig Sagen, vil man ikke have tænkt sig den paa den Maade, som den her foreligger. Det sees jo ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som har været ganske tilfreds med, hvad der er skeet, har givet en Plan til, hvorledes man skulde ordne Sagen anderledes. Jeg skal derfor udtale, at det ogsaa for mig stiller sig som aldeles afgjort, at man maa søge at finde paa en bedre og rigtigere Maade at ordne Forholdet paa. Som det her er skeet, er det klart, at det vil bringe en fuldstændig Forvirring tilstede imellem, hvad der hører til det ene og hvad der hører til det andet Aars Udgifter; man vil derved ikke mere kunne sondre Regnskaberne fra hinanden.

R e t t e l s e

Nr. 133, Sp. 2116, Lin. 11 f. o.:

P. Pedersen; læs: **P. Petersen** (Veile N. 2.)